

Sentencja

Wykładni art. 56 WE i art. 58 WE należy dokonywać w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie istnieniu takiego jak rozpatrywane w postępowaniu przed sądem krajowym uregulowania państwa członkowskiego, które w zakresie obliczania podatku od spadku należnego od spadkobiercy zamieszkałego w tym państwie członkowskim, z tytułu wierzytelności kapitałowych w instytucjach finansowych znajdujących się w innym państwie członkowskim, nie przewiduje na wypadek, gdy osoba, której spadek został otwarty, zamieszkiwała w chwili śmierci w pierwszym państwie członkowskim, zaliczenia należnego w nim podatku od spadku na poczet podatku od spadku pobranego w innym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 107 z 26.4.2008.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 12 lutego 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāts) — Schenker SIA przeciwko Valsts ieņēmumu dienests

(Sprawa C-93/08) (¹)

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rozporządzenie Rady (WE) nr 1383/2003 — Artykuł 11 — Uproszczona procedura pozostawienia towarów do zniszczenia — Upřednie ustalenie, że doszło do naruszenia prawa własności intelektualnej — Kara za wykroczenie)

(2009/C 82/12)

Język postępowania: łotewski

Sąd krajowy

Augstākās tiesas Senāts

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Schenker SIA

Strona pozwana: Valsts ieņēmumu dienests

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Augstākās tiesas Senāts — Wykładnia art. 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 1383/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. dotyczącego działań organów celnych skierowanych przeciwko towarom podejrzanym o naruszenie niektórych praw własności intelektualnej oraz środków podejmowanych w odniesieniu do towarów, co do których stwierdzono, że naruszyły takie prawa (Dz.U. L 196, str. 7) — Uproszczona procedura pozostawienia towarów do zniszczenia bez uprzedniego ustalenia, czy prawo własności intelektualnej zostało naruszone na mocy prawa krajowego — Ustawodawstwo krajowe przewidujące, że zgłoszenie towarów naruszających prawo własności intelektualnej podlega karze za wykroczenie

Sentencja

Wszczęcie — za zgodą właściciela znaku towarowego oraz importera — uproszczonej procedury przewidzianej w art. 11 rozporządzenia

Rady (WE) nr 1383/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. dotyczącego działań organów celnych skierowanych przeciwko towarom podejrzanym o naruszenie niektórych praw własności intelektualnej oraz środków podejmowanych w odniesieniu do towarów, co do których stwierdzono, że naruszyły takie prawa, nie pozbawia właściwych organów krajowych możliwości nałożenia na osoby lub podmioty odpowiedzialne za wprowadzenie takich towarów na obszar celný Wspólnoty „kary” w rozumieniu art. 18 tego rozporządzenia, takiej jak grzywna za wykroczenie.

(¹) Dz.U. C 128 z 24.5.2008.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 10 lutego 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-224/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2006/100/WE — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2009/C 82/13)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C. Huvelin, V. Peere i H. Støvlbæk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i B. Messmer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia lub powiadomienia o przyjęciu, w wyznaczonym terminie, środków niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2006/100/WE z dnia 20 listopada 2006 r. dostosowującej niektóre dyrektywy w dziedzinie swobodnego przepływu osób, w związku z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii (Dz. U. L 363, s. 141)

Sentencja

1) Nie ustanawiając w wyznaczonym terminie wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2006/100/WE z dnia 20 listopada 2006 r. dostosowującej niektóre dyrektywy w dziedzinie swobodnego przepływu osób, w związku z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy

2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 171 z 5.7.2008.